

nævnte, kunne komme til deres Ret; men det er netop ogsaa dette Hensyn, som for en stor Del har bevæget mig til at stille Ændringsforslaget, idet jeg føler mig overbevist om, at hvis man gjør Husbonden led og kjed af at have med en saadan Tjenestekarl at gjøre, vil det let føre til, at en saadan Tjenestekarl ikke kan faae Tjeneste, eller at det i ethvert Tilfælde vil være vanskeligt for ham at faae nogen saadan, hvorfor han ofte, heller end at have alle disse Bryderier hjemme, vil finde sig fristet til at reise til Amerika. Derved ville imidlertid hverken Kommunerne eller Kvinderne og Børnene staa sig, thi der er da ikke længer Nogen, hos hvem man kan inddrive Alimenterationsbidrag, der staa da kun Fattiggassen tilbage. Jeg skal ikke opholde mig længe ved de særlige Ændringsforslag, jeg har stillet, da de ikke synes at have vundet nogen særlig Tilslutning. Med Hensyn til mit Forslag under Nr. 14 om, at Indsigelser skulle kunne fremsættes strax, skal jeg ligeoverfor den høitærede Minister bemærke, at jeg ikke indser, hvorfor en Debitor skulde føle sig særlig fristet til til at fremsætte Indsigelser, naar han skal have den Meilighed selv at begive sig til Fogden for at fremkomme med dem, og navnlig ser jeg ikke, hvorfor Debitor skulde føle sig mere fristet dertil end til at fremsætte sine Indsigelser, naar Fogden kommer til ham, aabner Protokollen og spørger, om her er Noget at bemærke. Har en Debitor Indsigelser at gjøre, vil han, hvad enten de ere alvorlige eller blot fingerede, naturligvis fremkomme med dem, naar Fogden møder hos ham og spørger, om han har nogen Indsigelse at fremsætte, hvorimod der ikke vil være nogen Fare for, at den Debitor, der ikke har nogen virkelig Indsigelse at fremsætte, skal gjøre sig den Meilighed at begive sig til Fogdeskantoret og diktere sin Indsigelse til Protokollen. Naar man siger, at, hvis Forretninger er paabegyndt, vil Rekvirenten være tilstede og kunne indbegaa Indsigelserne, vil jeg svare, at min Forudsætning netop er, at Rekvirenten ikke vil være tilstede, thi naar dette ikke paalægges ham, saaledes som det paalægges ved andre Fogedforretninger i private Sager, vil han staa sig bedst ved at blive borte og overlade det Hele til Fogden; han vil derfor fritage sig for den Ubegagelighed, der altid er forbunden med at være tilstede ved en saadan Forretning. — Svad den ærede Minister ikke berørte, men hvad jeg dog vilde sætte Pris paa at se gjendrevet for det Tilfælde, at Forslaget ikke gaar igjennem, er den Udtalelse, at Sognefogden isølge Forslaget, som det foreligger, naar han møder paa Stedet for at gjøre Udpantning, ogsaa i Reglen vil være nødt til at foretage den og derved at paaføre Rekviritus al den Tort og Kreditpilde, som følger dermed, selv om Rekviritus har gyldige Indsigelser. Naar den høitærede Minister siger, at man privat og underhaanden kan meddele sine Indsigelser, og at Parterne da nok vilde blive enige, tror jeg dog ikke,

man kan stole derpaa; naar der er kommet et spændt Forhold imellem Parterne, kan man ikke stole paa, at Rekviritus vil gjøre sig den Meilighed enten skriftlig eller mundtlig at henvende sig til Rekvirenten, for at forhindre et saadant Overgreb som det, Rekvirenten er i Færd med at foretage. I mange Tilfælde er man udsat for, at Rekviritus netop kan ønske at tilføje Rekvirenten den Skade, der kan følge af, at han foretager en Udpantning, som han senere kommer til Ansvar for, fordi den er ulovlig. — Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at udtale mig imod Ændringsforslaget under Nr. 26, hvorefter der skal gives Skyldneren et Varsel, forinden Eksekutionen foretages hos ham. Jeg misliker ikke, hvad der er fremført af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti); men jeg tror dog, at en saadan Bestemmelse i høi Grad netop vil tjene til at bevare al den Ulempe og al den Meilighed, en Pantekreditor nu har for at kunne komme til at gjøre Eksekution. Sa, jeg glemte her, at dette Ændringsforslag har faaet en Tilspøining, som det ikke oprindelig havde, nemlig at det kun er, forsaavidt Skyldneren bor paa den pantsatte Eiendom, at et saadant Varsel skal gives; men jeg tror, det er noget ganske Nyt i vor Lovgivning, saaledes at skjelne imellem, om Debitor har Bopæl paa vedkommende Eiendom eller ikke, og at gjøre det afhængigt deraf, om der skal gives Varsel eller ikke.

Minestad: Jeg vil blot tillade mig at henvende det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at den Tanke, som det har villet give Udtryk i Slutningen af Ændringsforslaget under Nr. 27, maasse er bleven udtrykt i en noget for ampel Skikkelse, saaledes som den her staa. Det, som det ærede Udvalg har villet udtale, er vistnok, at en i Pantebrevet indført ved Gjældens Stiftelse vedtagen Paaanke af Retshandelen er ugyldig; men det har neppe været Udvalgets Hensigt at ville udtale, at ethvertsmødest — efterat den paagjældende Retshandel er foretagen — givet enten udtrykkelig eller stilltiende Afkald paa Retten til at paaanke skulde være ugyldig. Jeg skal henstille til det ærede Udvalg, om det ikke til 3die Behandling noget vilde modificere disse Udtryk.

Ordføreren: Ved 1ste Behandling blev det udtalt af forskellige ærede Medlemmer, at det i og for sig var uheldigt, at der gjaldt en Gebyrberegning for Udpantning, naar den foretoges ved Sognefogden, og en anden, naar den foretoges ved Fogden. Det blev da fremhævet, hvorledes denne Uighed medførte stødende Resultater, og disse Betragtninger tror jeg ikke man tør lade ude af sit Sind; naar man overveier det Forslag, som er fremkommet fra Udvalgets Side om Bestemmelsen af Gebyret for Udpantningsforretningen. Man har nemlig ønsket at tage disse Bemærkin-